

« Ἀπαγγείλετε τὴν προσευχὴ γιὰ τὶς εὐγενικὲς σκιές, ποὺ στὴν ἄβυσσο τοῦ πνεύματος, προσπαθοῦνε νὰ φθάσουν πρὸς τὸν θεῖον Γκουαργά! — Ψάλλετε, γι αὐτές, πολεμίστριες καὶ σεῖς, ὦ ἀγαπητοὶ πολεμισταὶ! τὸν ὕμνο τοῦ Γιαντζινούρ Βέδα, τὸ λόγο τῆς εὐτυχίας! Εἶθε ἡ Ἰνδία, στὴ βασιλεία μου, ἀλλοίμονο! τέλος, σὲ τέτοια τιμὴ εἰρηνεμένη νὰ ξανανθίσει, κατὰ τὴν εἰκόνα τοῦ λωτοῦ της, τοῦ Αἰώνιου— Ἀνθους! . . . Ἄς σφίχτουν, ὅμως, οἱ καρδιὲς ἐκείνων ποὺ ἡ ψυχὴ τους εἶνε σοβαρή, γιὰτὶ ἓνα μεγαλειὸ τῆς Ἀσίας ἀφανίστηκε σ' αὐτὴ τὴν πέτρα! . . . Ἡ θεία φυλὴ τοῦ Ἑμπαχάρ ἔσβυσε . . . »

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ Σ. Ν. Π.

ΑΠΟΓΟΗΤΕΥΣΗ

Στὰ σταυροδρόμια τῆς ζωῆς, στοὺς πυκνοὺς δρόμους
θὲ νὰ γυρίζουμε μαζί.

Τὰ μάτια μου θολὰ θὰ βλέπουνε νὰ ζεῖ
τοῦ βίου τ' ὄνειρο καὶ τοὺς θαμπούς του νόμους.

Μὲ θροῖσμα διστακτικὸ
οἱ ἐποχὲς ἀποσταμένες θὰ διαβαίνουν
καὶ μὲ χαμόγελο εἰρωνικὸ
θὰ γέρονουν.

Φτιασιδωμένες ἀνοιξες, ἀπλοῖκοι χειμῶνες,
χεινώπωρα ρωμαντικὰ καὶ θέρη
καθ' ἐποχὴ θὰ περιμένουμε νὰ φέρει
τὶς σκονισμένες τῆς παιδιάτικες εἰκόνες.

Κι' ἡ πλήξη θὲ νὰ φαίνει μόνο
Μονότονο τὸν πόνο.

ΑΛΕΞΑΝΤΡΕΙΑ

Δ. ΜΥΡΙΝΟΣ